

Udvalg, finder jeg ikke Anledning til andet end at hde min Tilslutning til de Udtalelser, der ere komne frem fra den ærede Ordfører til Motivering af Forslaget. Jeg havde derfor ikke haft nødig at tage Ordet, naar det ikke var, fordi jeg føler mig foranlediget til at tage et lille Forbehold med Hensyn til min Stilling til Sagen, naar den her kommer til at foreligge til endelig Afgørelse. Jeg vil nemlig forbeholde mig at staa ganske frit til den Tid. Sagen er nemlig den, at det Lovforslag, der i sin Tid blev forelagt, og som Udvalget har haft til Behandling, forekommer mig at stille vel store Krav ikke alene til de paaagældende Egne, der skulle bekoste Halvdelen af Baneanlægget, men i Særdeleshed til Statskassen, idet det forekommer mig, at et Beløb af mindst 2 Mill. Kr. for at bringe Langeland i Jærnbaneforbindelse med det øvrige Land og med Jærnbanenettet, er lidt for rigeligt, navnlig naar man tager Hensyn til Langelands Beliggenhed og til, at det er en Ø, der paa ingen Steder har synderlig større Bredde end en Mil, hvorfors man der har overmaade let ved at komme i søværts Forbindelse med alle de omliggende Dele af vort Land. Jeg tror vel, at den ærede Forslagsstiller havde Ret i den Anstuelse, at Forbindelsen lader en hel Del tilbage at ønske for Tiden; men der er jo heller ingen, der siger, at den ikke skulde kunne forbedres. For øvrigt skulde jeg i og for sig ikke have noget imod, at ogsaa Langeland kom i Forbindelse med Jærnbanenettet, naar det kun kunde ske for en Beføstning, der stod i et nogenlunde rimeligt Forhold til, hvad andre Baneanlæg her i Landet pleje at koste. Men naar man som her skal op til en Udgift af ca. 800,000 Kr. pr. Banemil, virker dette allerede noget affrættende, da Statskassen, som sagt, skal betale det halve. Jeg har i øvrigt en Række Betænkkeligheder, som have gjort, at jeg ikke havde kunnet slutte mig til Lovforslaget, hvis det var blevet fastholdt, og disse Betænkkeligheder ere dels af teknisk, dels af økonomisk Natur. Det er allerede berørt af den ærede Ordfører, at en væsentlig Del af det, man her forhandler om, er de saakaldte Hængebroers Anbringelse dels over Svendborg Sund og dels mellem Sjø og Langeland. Jeg ved meget vel, at der er bygget et Par af den Slags Broer her i Europa, og jeg tror ogsaa, at de funktionere ret tilfredsstillende, men vel at mærke, det er ikke til Brug for Jærnbanedrift, men for almindelig Vogn- og Personførdse, og det betyder dog noget andet end det, der her vil være Tale om. Hvis man paa en nogenlunde

tilfredsstillende Maade skal føre Togene mellem de Landsdele, der skulle forbindes med disse Hængebroer, vil et af to være aldeles nødvendigt: enten maa man konstruere Broerne med en saadan Styrke, at de paa een Gang kunne bære et samlet Jærnbanetog, eller ogsaa maa man oversføre Lokomotivet for sig, og hver Vogn eller et Par Vogne for sig. I første Tilfælde er det min Overbevisning, at det Beløb, der er opgivet i Overslaget, 350,000 Kr. for hver af Broerne, vil være aldeles utilstrækkeligt. Naar Broen skal konstrueres med en saadan Styrke og med den Spændvidde, der her foreslaas, og som vistnok vil være for ringe, naar den skal bære hele Toget paa een Gang, vil det komme til at koste langt mere. Vil man derimod vælge det andet og standse ved hvert af disse Overfartssteder med Toget, føre først Lokomotivet, saa en a to Vogne ad Gangen over og saa endelig arrangere Toget paa den modsatte Side for derpaa at føre videre til den næste Bro, vil det blive Jærnbanedrift med Forhindringer af en saadan Natur, at det ingenlunde vil kunne blive tilfredsstillende for Trafikken. I det hele taget er der en saadan Række af Spørgsmaal, der kræve en indgaaende Undersøgelse, at jeg har været enig med de øvrige Medlemmer af Udvalget i, at en indgaaende Undersøgelse med nogen som helst Udbygning til Fremgang ikke kunde ventes gennemført paa forsvaerlig Maade anderledes end gennem Statens Ingeniører, og derfor kan jeg, som sagt, ganske slutte mig til det Forslag, der her foreligger, nemlig at Rigsdagen bemyndiger den højtærede Ministret til at foretage for Statens Regning de nødvendige Undersøgelser med Hensyn til dette Baneanlæg. Der vil nemlig ogsaa være at foretage Undersøgelser med Hensyn til Strøm- og Opstuvningsforhold, som ville blive ret omfattende, idet man jo her tilsigter ikke alene at indsnævre Løbet imellem Sjø og Langeland og mellem Taasinge og Sjø til en fri Abning af omtrent 410 Fods Bredde, men man lukker tillige fuldstændig det meget brede Farvand mellem Sjø og Taasinge. Det er derfor ret sandsynligt, at der under givne Vind- og Strømsforhold kan fremkomme betydelige Vandopstuvninger enten paa den ene eller paa den anden Side af de Dæmninger, der her skulle opføres. Alle disse Forhold kræve indgaaende og vidtløftige Undersøgelser, som næppe kunne tænkes gennemførte paa anden Maade end ved Statens Foranstaltning, og derfor kan jeg anbefale Forslaget, men med det udtrykkelige Forbehold, at jeg, naar Sagen vender tilbage hertil i en anden Form, da staaar ganske frit lige